

на бога і царя

ану, всі велкам сюда – в паднаготну імперію, страну халяви!

туризм – істочник доходу і пріхода.

туристов надо заганяць на культурну теріторію настойчиво і безапеляційно.

еслі турист не здаётца, його унічтожают.

б'ют прістойного і отстойного, як вош.

всякий другий турист об'являецца редкім і заносицца дражащею рукой в красну од крові невінних жертв жалобну книгу.

тепер турист – це нацианальне достояніе, і наша мужня нация носіться з ним як з мужскім достоїнством.

туриста любяць.

любяць і цінуюць.

я вас любіль – дерев'я гнуліль!

поскоку сілікону цивілізації у туриста і дома дохвіга, йому скармлюць нацианальний валовий продукт, густу і народну масу, яка вириває пломби з корнем, предварітельно одмивши ету масу од гамна.

для туриста есьць галя і валя.

для туриста есьць валера й холера.

і виробляй з ними, шо хош.

це, так сказать, виробництво.

для виробництва нужна регістрація, як для риби пята нога, но без бумажкі ти какашка, так шо всякий турист виводіться із тіні, перестае быть туристом тіньовим, і становіться просто туристом.

тіньовим туристом быть нехарашо.

не ходи у тінь, там темно.

але де темно, там приємно.

але де темно, там сили зла.

а до зла приходіть добро і больно б'є його по нирках та інших важних і поднятих кусках організма.

так шо все должно быть як нада.

первим ділом треба всьо записать в протокал.

то їсьць в жалобську книгу.

потом туристу на руке вибивають номер циганської іглою, обмакнутой в сині чорніла з паспортного стола.

це називається циганський пшик.

послі циганського пшику на туриста одівають красні сигнальні шаровари.

це обряд долучення до шари.

тут туристу предстоіть узнать, шо кромі хардвар і совтвар есьць ще шаровари.

шаровари – це штани.

хардвари – це штани з начосом.

совтвари – це совіцькі штани без начоса.

шкари – це так бандери називають тухвлі.

тухвлі – це так петлюри називають шкари.

для подальшого ознакомленія з лексіконом культурного населенія туриста завозять

кудись в дуже культурне место, шото тіпа сауни з каракой, блярдом, просто з блядями і прочим подстольним пенісом.

там туриста накачуют водкой з матюками.

потом з туриста викачуют.

він узнае, шо він прикольний фуцин.

наступного дня з нього залишається фуцинок, тобіш ровно пол фуцина.

потім він перетворюється на кнацик – це дето паловіна фуцинка.

потім він перетворюється на один туристическій моль.
туристическу моль ганяют по хаті і лупят капцями до тих пор, када з молі не получится одна туристическа малекула, согнута под тяжкім грузом мівіни на ушах.
мівіна – це така наушна пов'язка, тіпа ярма, для удобства управління туристом.
в развітих краях тіпа зони мівіну сразу міняють на автоматіку.
ставят автоматіческу каробку підарач.
но турист не должен познакоміцца зі стратегіческім секретним знанням.
він проситься домой.
йому кажут – не спіши, у тебе ще єсть время до завтра!
так туриста кормят завтраками.
це – споживання.
споживання – це завтрак туриста.
од завтрака до завтрака він починає забувать хто він такой і де його вещи.
бо тут вещи не нужни.
і если ти не бик, то не важно, хто ти такой.
скоро він починає адаптіруваться і уже заставляє галю і валю носить на бошках скромненькі сіні платочки.
взвейтесь кострами, бочки з бензіном – ми піанери, деті грузінав!
но повезти показать мамі цих прекрасних падруг, которі віддают йому на поталу свої квіточки і відра зі шкіри, котрі причеплені до ребер і свободно теліпаються под платтям у красівий цвіточок потому, йому не позволяє нездоровий туристическій глузд, сформований споживанням.
нашо ітіть в жо, колі й тут харашо?!
в стране, де достають із широкіх штанін толще пожарного шланга, править всім корольрва, мать.
це халява.
і ложив я на бога і царя.